Niipea, kui keegi tõuku tema rahus eksitab, lipsab ta ruttu oma majast välja ja laseb enese peenikest niiti mööda, mida just selleks otstarbeks ketrab, põrandale. Kui tõugu arvates hädaoht möödas on, ronib ta nagu osav köietantsija niiti mööda uuesti üles ja asub jälle oma majasse. Kui keegi ta korteri ära hävitab, ei kaota tõuk sugugi julgust, vaid asub usinasti uut maja ehitama.

Mõne nädala pärast mässib tõuk enese võrgu sisse ja moondub tupeks. Ta teeb seda oma majas ehk kuskil kõrvalises ja hästi kaitstud nurgakeses. Kolme ehk nelja nädala pärast lõhkeb tupe kõva kest ja selle seest lendab koiliblikas, läikiv kui poleeritud metall, välja. Koiliblikas ise villu ei söö, kuid peidab nende sisse oma munad. Munadest aga sünnib terve asundus väikesi meile kahjulikka rätseppi.

Kakaduu.

Kakaduu, keda te ehk loomaaias olete näinud, on kaugelt pärit. Ta elab viiendas ilmajaos: Austraalias.

Seal elab ta kõrge puu otsas, niisama õrna ja valge kaaslase seltsis, nagu ta isegi. Nad taovad kahekesi oma kõvera ja kõva nokaga puu tüve sisse õõnsuse. Kakaduud ei ole ära hellitatud ega toredusearmastajad. Nad ei vooderda oma pesi pehmete udusulgedega, nagu teised linnud seda armastavad teha, vaid lepivad juba pehme puu südamiku ja mõne laastukesegagi.